

29

1. Jak wie - lkim Zba - wcą Pa - nie
 Jak be - zdeni mi - ło - sie - rdzie

Tyś! Któż to zgru - nto - wać mo - że
 Twe po - chła - nia już zma - rtwie - nia

dziś, ma grze - sznik o - dpo - cznie - nie!
 wsze, boś spra - wił wy - ku - pie - nie.

Tak! Ty, Je - zu, ży - cie da - łaś,

grzech zma - za - łeś tą o - fia - rą,

by nas mieć na wie - czność ca - łą.

2. Pokoju Księżę wierny, cny,
 tęskniłeś za zbawieniem Ty
 dla grzesznych, co zgubieni.
 Na krzyżu Twa płynęła krew,
 Baranku Boży, wnosim śpiew,
 że myśmy odkupieni,
 dzieci Boże i dziedzice,
 przez śmierć Twoją, a przed tronem
 dasz zwycięstwa nam koronę.
3. Gdyś spełnił wielkie dzieło swe,
 uwielbił Ojciec chwałą Cię,
 tą, którąś miał u Niego.
 Jakże zupełną radość ma,
 duch tego, kto tu w wierze zna,
 Ciebie i Ojca Twego.
 Tyś jest, Panie, słońce niebios,
 wonność duszy, więc obficie
 cześć niesiemy Ci w zachwycie.